

มาวาดการ์ตูน กันเถอะ

109.-

ถ้าคุณเป็นคนชอบวาดรูป
แต่วาดยังไม่ค่อยสวยสักที
ลองดูตัวอย่างจากหนังสือเล่มนี้
แล้วลองใหม่อีกครั้ง
คุณอาจจะทำได้ดี
กว่าที่คุณคิดซะอีก

คนช่างคิด

คำนำสำนักพิมพ์

สมัยผมเป็นเด็ก ผมชอบวาดรูปมาก ชอบดูการ์ตูนทางทีวี การชอบดูการ์ตูนอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผมเป็นคนชอบวาดรูปก็เป็นได้ ในวัยเด็ก ผมพยายามหาที่เรียนสอนวาดรูป แต่ด้วยความที่ยังเป็นเด็ก จึงไม่รู้ว่าจะไปเรียนที่ไหน รู้จักแต่วิทยาลัยช่างศิลป์ และโรงเรียนเพาะช่าง แต่ต้องเรียนจบชั้นประถมก่อน ถึงจะเข้าเรียนได้ แต่ด้วยความที่ชอบบวกกับที่บ้านขายหนังสือ จึงทำให้ได้พบกับพี่ที่เข้าชอบวาดรูปเหมือนกัน เขาเลยสอนวิธีการวาดรูป ลงสีอย่างง่าย ๆ ให้ผม ในขณะที่ผมยังเรียนอยู่ชั้นประถม หลังจากนั้นผมก็ตั้งใจจะไปสอบเข้าช่างศิลป์ แต่สุดท้ายผมก็สอบไม่ติด ความฝันที่เรียนเกี่ยวกับการวาดรูปก็เลยหายไปจากชีวิตผม ก็เลยเรียนสายพาณิชยต์ แล้วมาต่อระดับปริญญาตรี ถึงผมไม่ได้เรียนศิลปะ แต่ความฝันของผมนั้นยังคงดำเนินต่อไป ผมพยายามหัดวาดรูป จนได้ทำงานเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนที่ผมชอบ ได้วาดการ์ตูน และทำงานในวงการหนังสือการ์ตูน (ช่วงนั้นการ์ตูนญี่ปุ่นได้รับความนิยมมาก) ในความหวังอย่างหนึ่งของผมคือการได้ทำหนังสือที่เกี่ยวกับการวาดการ์ตูนสักเล่ม ที่ไม่ต้องมีหลักการอะไรมาก แต่เน้นแนวทาง และความขยัน สิ่ง

ผมเขียนมานี้ มีเจตนาเพียงเพื่อบอกว่า ความชอบ ความฝันของคน มีวิธีการไปถึงจุดหมายแตกต่างกัน ขึ้นอยู่ที่ตัวเราเอง และในหนังสือเล่มนี้เป็นผลงานการวาดของคุณอนันต์ เป็นน้องและเพื่อนที่คอยช่วยผมทำงานมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็งานที่ได้เงินน้อย หรือน้อยมาก เขาก็ไม่เคยบ่น ช่วยกันทำตลอด ในโอกาสที่ผมได้เอางานชุดนี้ มาทำเป็น E-BOOK ผมจึงอยากขอบคุณเขาอีกครั้งที่ทำให้ความฝันหลาย ๆ อย่างของผมเป็นความจริง

หนังสือมาวาดกันเถอะ เป็นหนังสือสำหรับผู้สนใจการวาดรูปการ์ตูนอย่างง่าย ๆ จนถึงขั้นยาก เหมาะสำหรับเด็กเล็กจนถึงวัยทำงาน มีรูปการ์ตูนให้ฝึกวาดตาม ทั้งภาพคน สัตว์ พืช และสิ่งของสำหรับผู้สนใจ และชื่นชอบในการวาดรูป หนังสือเล่มนี้คงมีประโยชน์ต่อท่านในระดับหนึ่ง แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการหัดวาดรูปคือการหมั่นฝึกฝนครับ

คนช่างคิด

สารบัญ

ประวัติการ์ตูนไทย	7
สิ่งที่ควรมีก่อนการฝึกวาดรูป	10
มาดูอุปกรณ์วาดภาพกัน	12
หลักการวาดเบื้องต้น	14
ลำดับขั้นตอนในการร่างภาพ	18
4 ขั้นตอนในการวาดภาพอย่างง่าย ๆ	20
การวาดเด็กผู้ชาย	21
การวาดเด็กผู้หญิง	30
การวาดผู้ชาย	38
การวาดผู้หญิง	46
การวาดคุณลุง	54
การวาดคุณป้า	63
ตัวอย่าง การวาดปลา	72
ตัวอย่าง การวาดนก	72
ตัวอย่าง การวาดไก่	73
ตัวอย่าง การวาดหมู	73
ตัวอย่าง การวาดแมว	74
ตัวอย่าง การวาดสุนัข	74

ตัวอย่าง การวาดวัว.....	75
ตัวอย่าง การวาดสุนัขจิ้งจอก.....	75
ตัวอย่าง การวาดเสือ.....	76
ตัวอย่าง การวาดนกเพนกวิน.....	76
ตัวอย่าง การวาดหอยทาก.....	77
ตัวอย่าง การวาดหนู.....	77
ตัวอย่าง การวาดผีเสื้อ.....	78
ตัวอย่าง การวาดแมลงปอ.....	78
ตัวอย่าง การวาดผึ้ง.....	79
รวมภาพการ์ตูนหมี.....	80
รวมภาพการ์ตูนช้าง.....	86
รวมภาพการ์ตูนสิงโต.....	88
รวมภาพการ์ตูนสุนัข.....	90
รวมภาพการ์ตูนลิง.....	92
รวมภาพการ์ตูนวัว.....	94
รวมภาพการ์ตูนหมู.....	96
รวมภาพการ์ตูนกระต่าย.....	98
รวมภาพการ์ตูนเสือ.....	100
รวมภาพการ์ตูนปลา.....	102
ตัวอย่าง การวาดดินสอ.....	104

ตัวอย่าง การวาดยางลบ	104
ตัวอย่าง การวาดหนังสือ.....	105
ตัวอย่าง การวาดปากกา	105
ตัวอย่าง การวาดพู่กัน.....	105
ตัวอย่าง การวาดหมอน	106
ตัวอย่าง การวาดแจกัน	106
ตัวอย่าง การวาดมิดปีงตอ	107
ตัวอย่าง การวาดตะหลิว	107
ตัวอย่าง การวาดช้อน.....	107
ตัวอย่าง การวาดช่อม	107
ตัวอย่าง การวาดถ้วย	108
ตัวอย่าง การวาดแก้ว.....	108
รวมภาพสิ่งของ	109
รวมภาพวิว ทิวทัศน์.....	111

ข้อมูลอ้างอิง

<http://th.wikipedia.org>

<http://www.illustrcourse.com/blog/2010/>

<http://www.teamzab.com>

<http://blog.eduzones.com/superman/33992>

จัดทำโดย

ติดตามผลงานเพิ่มเติมได้ที่ www.facebook.com/speedart87

ประวัติการ์ตูนไทย

เรื่องของประวัติการ์ตูนไทยเริ่มต้นจากการเข้ามาของภาพเขียนแบบตะวันตก ซึ่งมี ขวัญอินโข่ง* จิตรกรในสมัยรัชกาลที่ 3 - 4 ได้นำมาใช้เป็นคนแรกในการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังลักษณะเหมือนจริง หลายคนจึงถือกันว่าท่านเป็นนักเขียนการ์ตูนไทยคนแรก ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 ภาพล้อหรือการ์ตูนก็เป็นที่นิยมแพร่หลายมากขึ้น โดยเฉพาะแนวการ์ตูนล้อการเมือง ยุคนี้มีนักเขียนการ์ตูนล้อการเมืองคนแรกเกิดขึ้นคือ ขุนปฏิภาคพิมพ์ลิขิต (เปล่ง ไตรปิ่น)* แม้รัชกาลที่ 6 เองก็ทรงโปรดการ์ตูนลักษณะดังกล่าว ดังปรากฏหลักฐานว่า มีภาพวาดฝีพระหัตถ์ล้อเหล่าเสนาบดีและข้าราชการบริพารใน

*ขวัญอินโข่ง มีชีวิตอยู่ในสมัยรัชกาลที่ 3-4 (ไม่ปรากฏวันเดือนปีเกิด) ศิลปินผู้ได้รับการยกย่องเป็นจิตรกรเอกประจำรัชกาลที่ 4 แห่งสมัยรัตนโกสินทร์ เป็นศิลปินในสมณเพศ ศิลปินไทยคนแรกที่ใช้เทคนิคการเขียนภาพฝาผนังแบบตะวันตกที่แสดงปริมาตรใกล้ไกล นับเป็นศิลปินก้าวหน้าแห่งยุคที่ผสมผสานแนวดำเนินชีวิตแบบไทยกับตะวันตกเข้าด้วยกัน ซึ่งสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าดิศวรกุมาร กรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงยกย่องว่า ขวัญอินโข่งเป็นช่างเขียนไม่มีตัวสู้ในสมัยนั้น

มาวาทการ์ตูนกันเถอะ

พระองค์อยู่เสมอ ๆ ดีพิมพ์ลงหนังสือพิมพ์ดุสิตสมัย จนถึงรัชกาลที่ 7 วงการการ์ตูนชบเซาเนื่องจากพิษเศรษฐกิจ จนถึง พ.ศ. 2475 ประเทศไทย มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ทำให้นักเขียนการ์ตูนมีเสรีภาพในการ เสนอความคิดเห็นมากขึ้น จึงเกิดนักเขียนการ์ตูนดัง ๆ ขึ้นในยุคนี้หลาย คน อาทิ สวัสดิ์ จุฑะรพ ผู้นำเรื่องสังข์ทองมาวาดเป็นการ์ตูนเรื่องยาว เรื่องแรกของประเทศไทย ลงในหนังสือพิมพ์สยามราษฎร์ และเจ้าของ ตัวการ์ตูน "ขุนหมื่น" ซึ่งดัดแปลงมาจากป๊อบอายและมิกกี้ เม้าส์ โดย เป็นตัวตลกแทรกอยู่ในการ์ตูนจักร ๆ วงศ์ ๆ เรื่องต่าง ๆ ต่อมานักเขียน การ์ตูนคนอื่น ๆ จึงสร้างการ์ตูนตัวหลักของตัวเองขึ้นมาบ้าง นอกจากนี้ ยังมีนักเขียนการ์ตูนแนวเดียวกับ สวัสดิ์ จุฑะรพ คนอื่น ๆ เช่น วิฑิต์ สุทธิ เสถียร จำรงค์ รอดอริ ส่วนนักเขียนในยุคเดียวกันแต่วาดคนละแนวก็มี เช่นกัน เป็นต้นว่า ฉันทิ สุวรรณบุญ ผู้บุกเบิกการ์ตูนสำหรับเด็กเป็น คนแรกของประเทศไทย

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 การ์ตูนไทยชบเซาหลงจากภัยสงคราม เช่นเดียวกับวงการวรรณกรรม เมื่อสิ้นสงครามแล้ว วงการการ์ตูนไทย

"ขุนปฏิภาคพิมพ์ลิขิต หรือ เปล่ง ไตรปิ่น เป็นนักเขียนปกและภาพล้อในสมัยรัชกาลที่ 6 ซึ่งภายหลังได้ รับการยกย่องให้เป็นนักเขียนการ์ตูนคนแรกของเมืองไทย ทั้งยังเป็นผู้นำวิชาการทำบล็อกเข้ามาเผยแพร่ ในเมืองไทย ผู้ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง "ไม่คิดเลย" และครูสอนวิชาวาดเขียนในโรงเรียนเพาะช่าง ประวัติของขุนปฏิภาคพิมพ์ลิขิตนั้นไม่มีใครชัดเจนนัก ไม่มีข้อมูลว่าท่านเกิดที่ไหน เมื่อไร ทราบแต่ว่าเป็น บุตรของนายสอนกับนางเกา ท่านเคยเดินทางไปเรียนวิชาจิตรกรรมที่อังกฤษ แล้วเดินทางไปออร์เวย์ เดนมาร์ก อิตาลี สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย รวมระยะเวลากว่า 20 ปี ต่อมาได้เดินทางกลับเมือง ไทยพร้อมคณะซ้อม้าของพระยาคทาทรธรนินทร์ (ชุ่ม อภัยวงศ์) เมื่อกลับมาแล้ว กรมพระกำแพงเพชร อัครโยธิน อธิบดีกรมรถไฟหลวง ได้บรรจุให้เปล่งเข้าทำงานในตำแหน่งช่างถ่ายภาพกรมรถไฟหลวง แต่ ลาออกในภายหลัง เนื่องจากไปขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่ฝรั่ง จากนั้นท่านจึงไปเขียนภาพล้อตามหนังสือพิมพ์ ต่าง ๆ เช่น กรุงเทพฯ, เดลิเมล์, ไทยหนุ่ม, บางกอกโคมี่ เป็นต้น แล้วจึงไปเป็นครูโรงเรียนเพาะช่าง

จึงฟื้นตัวอีกครั้ง ในยุคนี้ปรากฏนักเขียนการ์ตูนที่มีชื่อเสียงหลายท่าน เช่น ประยูร จรรย์วงษ์ นักเขียนการ์ตูนเจ้าของฉายา "ราชาการ์ตูนไทย" ซึ่งวาดทั้งการ์ตูนตลกและการ์ตูนการเมือง ในยุคเดียวกันนี้ก็มีนักวาดภาพประกอบผู้โด่งดังซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปคือ เหม เวชกร ซึ่งน้อยคนนักจะรู้ว่าท่านก็วาดการ์ตูนด้วยเหมือนกัน พ.ศ. 2495 ได้มีการ์ตูนสำหรับเด็กเกิดขึ้นเป็นเล่มแรก คือ หนังสือการ์ตูน "ตุ๊กตา" อันเป็นผลงานของ พิมล กาฬสีห์

ยุคต่อมาก็เป็นของการ์ตูนไทยราคาประหยัด **การ์ตูนเล่มละบาท** โดยเริ่มเกิดขึ้นครั้งแรกโดยสำนักพิมพ์สากล ต่อมาก็มีอีกหลายสำนักพิมพ์ทำตามออกมา นับว่าเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานที่การ์ตูนทำหน้าที่เพื่อต่อผ่านไปยังการ์ตูนยุคต่อมา จนถึงการ์ตูนแนวญี่ปุ่น (มังงะ)* ที่ได้รับการต้อนรับนักอ่านการ์ตูนอย่างมากมาย จริง ๆ แล้วการ์ตูนญี่ปุ่นในประเทศไทยก็มีวิวัฒนาการมายาวนานหลายสิบปีเช่นกัน ตั้งแต่ที่มีรูปเล่มใหญ่ จนถึงปัจจุบันเป็นขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก ประวัติการ์ตูนที่คัดมาให้อ่านนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของหน้าประวัติศาสตร์การ์ตูนไทย ที่ยังมีรายละเอียดอีกมากมาย ผู้เขียนจึงคัดมาเพียงบางส่วน เพื่อให้ผู้ที่สนใจการวาดการ์ตูน ได้รู้ถึงที่มาของการ์ตูนในบ้านเรา

*มังงะคือการ์ตูนที่ชาวญี่ปุ่นพัฒนาขึ้นในช่วงสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยญี่ปุ่นที่แพ้สงครามได้รับอิทธิพลจากการ์ตูนของอเมริกาในสมัยนั้นต่อมา เท็ตสึเกะ โอซามุ เป็นคนแรกที่นำการเล่าเรื่องคล้ายกับภาพยนตร์มาใช้ในนิยายภาพจนเกิดสไตล์การเล่าเรื่องที่สมจริงคล้ายภาพยนตร์ ชาวญี่ปุ่นจึงใช้วิธีการเล่าเรื่องลักษณะนี้จะพัฒนามาเป็นมังงะในปัจจุบัน
แนวมังงะในไทย คือ การ์ตูนไทยที่ได้รับอิทธิพลการวาด การเล่าเรื่อง การออกแบบตัวละครแบบมังงะ

สิ่งที่คุณควรมีก่อนการฝึกวาดรูป

1. แนวคิดว่าฉันทำได้

ก่อนอื่นต้องมีทัศนคติที่เป็นบวกกับการวาดรูปเสียก่อน หลายคนคนที่หัดวาดแล้ว แต่ยังรู้สึกว่าจะทำไม่ได้ดี เป็นเพราะขาดความมั่นใจ อาจจะมีคนมองว่า คนนั้นเก่ง คนนี้เก่ง วาดสวย แต่เรายังวาดได้ไม่ดี วิธีที่ง่าย ๆ คือการเชื่อมั่นว่าตัวเองทำได้ เหมือนการสะกดจิตยังงี้ยังงั้น ฟังดูไม่น่าเชื่อ แต่มีหลายคนที่ทำบางสิ่งบางอย่างได้โดยการฝังความคิดลงไป ในจิตใจได้สำนึกของเรา ให้คิดว่า ฉันทำได้ ฉันทำได้

2. การฝึกฝนอย่างหนัก

จริงๆ แล้ว กว่า 90% คนที่วาดได้สวยเพราะการวาดบ่อย ฝึกบ่อย หรือวาดทุกวัน ผมเคยได้ยินคนที่ผมนับถือพูดว่า “วาดทุกวัน ไม่เก่ง ก็ต้องไปเกิดใหม่แล้ว” ฟังดูเหมือนประชด แต่จริงๆ แล้วความหมายคือการฝึกหนัก มุ่งมั่น ตั้งใจ สักวันก็ต้องประสบความสำเร็จ บางคนอาจ

มีพรสวรรค์ สำหรับผม (ความเห็นส่วนตัว) พรสวรรค์นั้น 1% เท่านั้น อีก 99% คือการฝึกฝนครับ การฝึกฝนนั้นต้องการ "ความสม่ำเสมอ" ฉะนั้นเริ่มจากฝึกวาดอะไรก็ได้ อย่างสม่ำเสมอ เริ่มจากสิ่งรอบ ๆ ตัว สิ่งที่เราเห็น อะไรก็ได้ที่ชอบวาดและอยากวาด

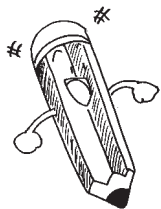
3. แรงบันดาลใจ

อ่านการ์ตูน นิยายสารต่าง ๆ เจอภาพที่ชอบ ก็ตัดเก็บสะสมไว้ ผมเคยเห็นคนที่วาดเก่ง ๆ มักมีแฟ้มสะสมภาพของตัวเอง เป็นภาพที่ตัดมาจากหนังสือต่าง ๆ เหมือนว่าเราชอบภาพไหนก็เก็บสะสมไว้ ปัจจุบันเรามี internet สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพหรือข้อความต่าง ๆ สามารถโหลดภาพสวย ๆ เก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ได้ หรือสแกนจากกระดาษ เก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ไว้ก็ได้ เพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการวาดครับ

การ์ตูน คือ . . .

การ์ตูน คือ ศิลปะที่แสดงออกทางภาพหลาย ๆ แบบ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกัน จากผู้หนึ่งไปอีกผู้หนึ่ง เกิดขึ้นครั้งแรกที่ยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในยุคอดีต การ์ตูนหมายถึง ภาพร่างหรือภาพวาดที่ใช้การเรียนการศึกษาแทนการใช้ภาพจริง ปัจจุบันการ์ตูนมักจะหมายถึง แอนิเมชัน ซึ่งเป็นเทคนิคในการสร้างการ์ตูนในยุคปัจจุบัน ที่มีการฉายทางโทรทัศน์หรือทางโรงภาพยนตร์ ในความหมายอื่น การ์ตูนใช้แทนรายการสำหรับเด็กที่มีการใช้สัตว์ หรือสิ่งมีชีวิตอย่างอื่น เคลื่อนไหวในลักษณะเหมือนมนุษย์

การ์ตูนปัจจุบันจะพบได้จากหนังสือ, หนังสือพิมพ์ (ซึ่งมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับข่าวการเมือง บ้านเทิง), โปสเตอร์, ภาพยนตร์ เป็นต้น

มาดูอุปกรณ์วาดภาพกัน

1. ดินสอ

แบบไหนก็ได้ครับ แต่ควรหาแบบที่เหลาแล้วไส้ไม่หักในนะ ไม่งั้น เหลาจนหมดด้าม ก็ยังไม่ได้วาดสักที

2. ยางลบ

หาแบบที่ลบสะอาด ไม่กินเนื้อกระดาษ ซึ่ ยางลบน้อย ปกติเรามักใช้ดินสอวาดก่อน ดังนั้น ยางลบที่ดี ก็สำคัญมาก ถ้ามันลบไม่ดี อาจจะทำให้ภาพเลอะได้ ทำให้กระดาษเป็นขุย

3. กระดาษ

กระดาษปอนด์หรือกระดาษอาร์ตก็ได้แล้ว แต่ความถนัด แต่ถ้าเริ่มต้น ผมแนะนำเป็นกระดาษถ่ายเอกสารก็พอ แต่ขอที่หนาสัก 100 แกรมจะเป็นการดี เพราะถ้าเราลบหลายครั้งก็ยังไม่ขาดครับ

แต่ถ้าใช้ร่างคร่าว ๆ ก็กระดาษแบบไหนก็ได้ จะได้ไม่สิ้นเปลืองครับ

4. ไม้บรรทัด

เป็นเครื่องทุ่นแรงที่ดีอย่างหนึ่งในการตีเส้น รวมทั้งวงเวียน ไม้ฉาก ก็จะทำให้งานดูสวย และมีมาตรฐานมากขึ้น

5. ปากกาเคมีต่างๆ

ปากกาเคมี หัวสักหลอด มีหลายเบอร์ หลายยี่ห้อ แล้วแต่ความชอบของแต่ละคน ยี่ห้อที่นิยมใช้กันก็มี Sakura pigma, Copic, Steadler, faber castell, Artline เป็นต้น

6. แปรงปิดทำความสะอาด

เอาไว้ปิดซึ่งยางลบ ทำความสะอาด พยายามอย่าเอามือปิด เพราะจะทำให้มือดำ หรือทำให้กระดาษมีคราบ ผมเคยเอามือปิด ในขณะที่มือมีเหงื่อ สุดท้ายก็เลยเป็นคราบดินสอด จะใช้ยางลบก็กลัวกลายเป็นขุย ต้องรอให้กระดาษแห้งสนิทก่อน ถึงใช้ยางลบได้ เรื่องนี้จริง ๆ เป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ก็ทำให้เราเสียเวลาได้เหมือนกันครับ

หลักการวาดเบื้องต้น

ผู้ที่เริ่มฝึกหัดวาดเขียนใหม่ๆ มักมีปัญหาวาดจะเขียนอะไรก่อนและเขียนอย่างไร ทั้งนี้เพราะสิ่งที่เป็นแบบในการวาดเขียนนั้นมีหลายประเภทและมีส่วนของรายละเอียดมากมาย จนไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร สิ่งที่มีมองเห็นไม่ว่าจะจะเป็นรูปทรง แสงเงา และพื้นผิว ชนิดต่างๆ ก่อให้เกิดความซับซ้อนจนผู้ที่ฝึกวาดเขียน มองเห็นว่ายากเกินไปที่จะจับลักษณะสำคัญได้

การวาดเส้น (Drawing)

การวาดเส้นมีวิธีการและขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยากโดยใช้เส้นต่างๆ แสดงถึงลักษณะการเคลื่อนไหวของเส้น น้ำหนักของเส้น และความมั่นใจในการวาดเส้น สิ่งที่คุณควรฝึกด้วยตัวเองในขั้นแรกให้เขียนเส้นตรง เส้นตั้ง และเส้นเอียง เส้นเฉียงซ้ำๆ กัน ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้เส้นผสมกับมือและสายตา โดยให้สังเกตจากแสงเงาเป็นตัวกำหนดน้ำหนัก

การเลือกมุมที่จะเขียนก็นับว่าเป็นส่วนส่งเสริมกำลังใจให้มุ่งมั่นในการวาดเขียนได้อย่างดี หากเลือกมุมที่เขียนยาก สังเกตน้ำหนัก แสง

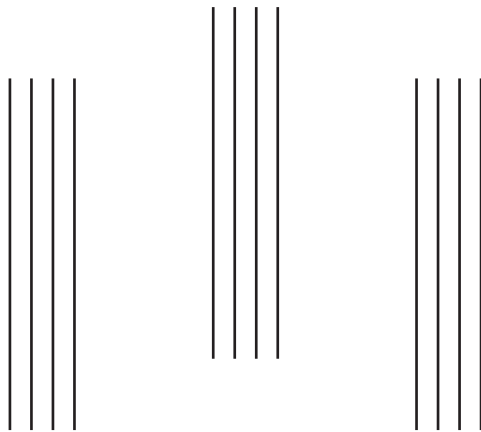
เงา หรือรูปทรง ไม่ชัดเจน ถ่ายทอดด้วยการวาดเขียนลำบาก อาจทำให้
 กำลังใจท้อถอยได้ง่าย ในทางตรงกันข้ามถ้าเลือกมุมที่สังเกตเห็นความ
 งานของหุ่นต้นแบบทุกด้าน อย่างชัดเจนและสามารถถ่ายทอดออกมาได้
 ตั้งใจ ตามระดับฝีมือของผู้เขียนก็จะทำให้มีกำลังใจมีความอยากเขียนวาด
 ภาพได้อย่างต่อเนื่องและสนุกกับการวาด

ลักษณะของเส้น

ขนาดและทิศทางของเส้นจะมีลักษณะของความหมาย เช่นเดียวกับ
 กับลักษณะนั้น ๆ เช่น

ลักษณะที่ 1

เส้นตั้ง และเส้นตั้ง แสดงถึงความมั่นคงแข็งแรง สง่า สงบ คงอยู่
 ตลอดไป มั่นคงถาวร ไม่เคลื่อนไหว นิยมใช้สำหรับการเขียนภาพอาคาร

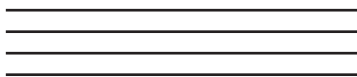
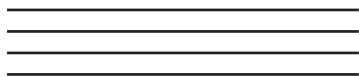

มาวาดการ์ตูนกันเถอะ

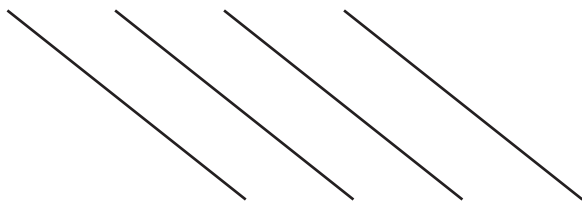
ลักษณะที่ 2

เส้นขนาน และเส้นนอน แสดงถึงความรู้สึกไม่สิ้นสุดไปได้เรื่อย ๆ
ความสงบ ความราบรื่น ความเรียบง่าย

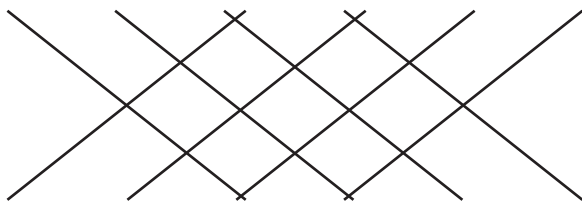
ลักษณะที่ 3 เส้นเฉียง

การบังคับค่อนข้างจะยากกว่าลากเส้นแนวดิ่ง แต่การฝึกเป็นประจำและมีสติรับรู้อะไรที่ลากเส้น ก็จะทำให้บังคับได้ดี ลักษณะเส้นโดยรวมดูมีระเบียบ เส้นเฉียงจะให้ความรู้สึก ไม่มั่นคง ล้ม

ลักษณะที่ 4 เส้นหยัก

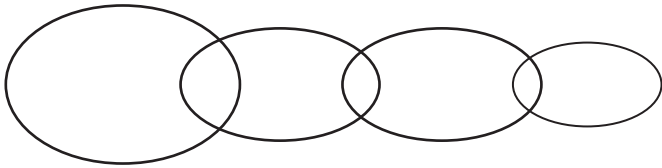
โดยใช้เส้นเฉียงมาต่อกันในลักษณะคล้าย ๆ กับฟันปลา แสดงถึงความแหลมคมอันตราย การทำลาย การเคลื่อนไหวที่มีพลังอย่างต่อเนื่อง

ลักษณะที่ 5 เส้นโค้งและวงกลม

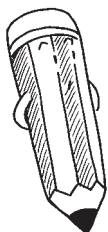
ลากเส้นโค้งและวงกลม เป็นการฝึกลากเส้นที่ต้องเปลี่ยนแนวการบังคับในการจับเครื่องเขียนที่ต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น เพื่อให้ได้เส้นขนาน น้ำหนักเส้นคงที่ ไม่ซ้อนทับกัน ลักษณะของเส้นให้ความรู้สึกอ่อนไหว ลื่นไหล เคลื่อนไหว เมื่อนำไปร่วมกับเส้นตรงจะให้ความรู้สึกที่ไม่แข็งของภาพ ควรฝึกลากอยู่เป็นประจำ โดยใช้ทั้งดินสอและปากกา

ลักษณะที่ 6 เส้นขยุกขยิก

แสดงถึงความสับสน ยุ่งเหยิง วุ่นวาย ตื่นเต้น นอกจากลักษณะของเส้นแล้วยังมีทิศทางของเส้น ได้แก่ แนวราบ แนวเฉียง แนวลึก แนวตั้ง จากทิศทางก็เป็นขนาด เส้นหนา บาง

ลำดับขั้นตอนในการร่างภาพ

1. สังเกตลักษณะของภาพ
2. ร่างภาพโครงสร้างสัดส่วนให้เหมาะสมกับหน้ากระดาษ

วิธีการร่างภาพโครงสร้าง-สัดส่วนมีวิธีการดังนี้

- 2.1 ให้ลากเส้นตรงในแนวตั้งหนึ่งเส้น
- 2.2 จากนั้นกำหนดส่วนสูงที่สุดของแบบและส่วนต่ำสุดของแบบโดยการลากเส้นในแนวนอนให้ตั้งฉากกับเส้นตั้ง
- 2.3 กำหนดความกว้างของแบบโดยประมาณ แล้วกำหนดสัดส่วนให้เท่ากัน
- 2.4 เมื่อกำหนดโครงสร้างรวมของแบบแล้ว จากนั้นให้เขียนเส้นโค้ง เส้นเว้า เพื่อให้โครงสร้างใกล้เคียงแบบมากที่สุด

วาดภาพคน

การวาดภาพคนนั้นจะเริ่มวาดตั้งแต่บริเวณศีรษะจนถึงเอว ผู้เริ่มต้นควรฝึกวาดให้เกิดความชำนาญ เพราะใบหน้าเป็นส่วนที่มีรายละเอียดค่อนข้างเยอะ เช่น ตา หู จมูก ปาก ดังนั้นผู้เริ่มต้นควรฝึกฝนให้เข้าใจการวาดภาพคนเหมือนนั้นแบ่งสัดส่วนออกเป็นทั้งหมด 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 จากปลายคางถึงปลายจมูก

ส่วนที่ 2 จากปลายจมูกถึงคิ้ว

ส่วนที่ 3 จากคิ้วถึงโคนผม

ภาพเต็มตัว

การวาดภาพภาพคนเต็มตัวนั้นคือ การวาดคนตั้งแต่ศีรษะจนถึงปลายเท้า มีการแบ่งสัดส่วนออกเป็นทั้งหมดของร่างกายโดยมาตรฐาน 7 ส่วนครึ่ง

ส่วนที่ 1 จากศีรษะบนสุด จนถึง ปลายคาง

ส่วนที่ 2 จากปลายคาง จนถึง กลางหน้าอก

ส่วนที่ 3 จากกลางหน้าอก จนถึง สะดือ

ส่วนที่ 4 จากสะดือ จนถึง โคนขา

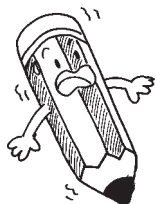
ส่วนที่ 5 จากโคนขา จนถึง กึ่งกลางขาอ่อน

ส่วนที่ 6 จากกึ่งกลางขาอ่อน จนถึง น่อง

ส่วนที่ 7 จากน่อง จนถึง ข้อเท้า

ส่วนที่ 7 1/2 จากข้อเท้า จนถึง ส้นเท้า

4 ขั้นตอน

ในการวาดภาพอย่างง่าย ๆ

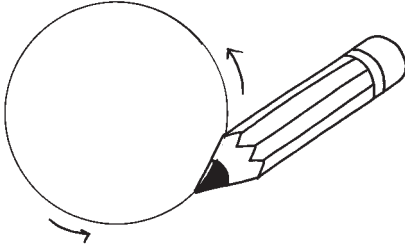
เริ่มต้นจากการวาดส่วนหัวกันก่อน แล้วค่อยฝึกวาดอวัยวะส่วน
อื่นต่อ

1. วาดรูปทรงโครงร่างก่อน
2. ลากเส้นผ่ากลางรูปวงกลม โดยค่านิ่งว่าหน้าที่จะวาดนั้นหัน
ไปทางใด ถ้าหากหน้าหันไปทางขวา ก็วาดเส้นโค้งไปทางขวา หากหัน
ทางซ้ายก็ลากโค้งไปทางซ้าย แล้ววาดอีกเส้นผ่ากลางเช่นกันแต่เส้นนี้มี
ไว้เพื่อวาดกะต้ำแหน่งหู จากนั้นลากเส้นตัดในแนวนอนเส้นนี้คือเส้น
ระดับตา และเส้นทั้งสองนี้ที่ไปตัดกับเส้นระดับหูให้วาดหูในส่วนนั้นตั้ง
รูปได้เลย จากนั้นก็จะได้แบบร่างระดับหนึ่ง
3. เพิ่มความละเอียดให้กับงาน ตำแหน่งคร่าว ๆ ระดับตา จมูก
หู และคิ้ว
4. ลงเส้นจริงจะเป็นดินสอระดับเข้ม หรือปากกาก็แล้วแต่จุด
ประสงค์ของผู้วาดครับ เป็นอันเสร็จงานหนึ่งชิ้นครับ ขั้นตอนไม่มาก แต่
ต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อย ๆ เข้า การร่างภาพก็จะแม่นยำ และรวดเร็วขึ้น

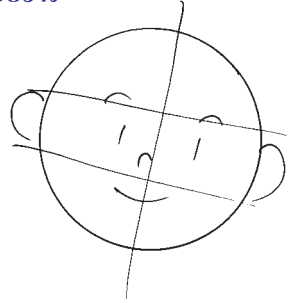

การวาดเด็กผู้ชาย

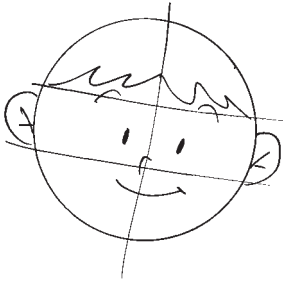
1. โกร่งร่าง

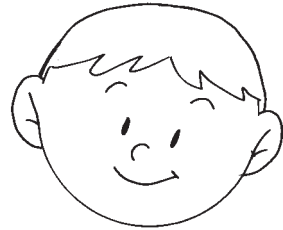
2. แบบร่าง

3. ลงรายละเอียด

4. ลงเส้นจริง

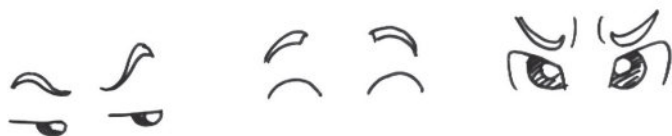

ตัวอย่าง ทรงผมเด็กผู้ชาย

ตัวอย่าง ตา คิ้ว จมูก ปาก

ตัวอย่าง นิ้ว มือ

